

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۰۲/۱۵

ولي الله ملكزی

آيا د موسيقي اوريدل او غږول كبيره گناه ده؟

د عربي نړۍ د رسنيو له مخې، د مصر د پخواني ولسمشر جمال عبدالناصر له جنازي وروسته د دغه هيواد بله تاريخي جنازه د ام كلثوم وه. نوموړې چې د يو امام لور وه؛ په ۱۹۷۵م كال كې مړه شوه او په جنازه كې يې له څلور مليونو څخه زياتو مصريانو گډون وكړ چې د الازهر ځينې شيخان هم په كې شامل وو. تيره اونۍ په هندوستان كې د دغه هيواد د فلمي صنعت پورې تړلې د نړيوال شهرت لرونكې سندرغاړې، لता منگشيكر مړه شوه؛ نو له يو مليارډ څخه ډيرو هندوانو، مسلمانانو، سیهكانو او نورو د هغې په مرگ غمرازي وښوده. په پاکستان كې مشهور سندرغاړې، مهدي حسن ته شاهنشاه غزل او نور جهان ته ملكه ای ترنم ويل كيرې؛ خو زموږ د وطن خلك خپلو هنرمندانو او سندرغاړو ته ډمان وايي.

څو ورځې وړاندې؛ د ټولنيزو رسنيو په پاڼو كې د يو اماتور سندرغاړي وډيو ډيره لاندې باندې باندې شوه. ليدل كيرې چې بنايسته ډير خلك له هغه څخه را تاو دي؛ خاندني او ملنډې پرې وهي. دغه ځوان چې بنايي عمر به يې د ۲۵ او ۳۰ كالو ترمنځ وي؛ چپه كاڅل يې گنجې؛ لستونې يې څيرل شوي او په تندي او غومبوري يې د وهلو نينې ښكاري. مخامخ يې د موسيقي له آلي څخه سره لمبه او شين لوگي پورته كيرې او دا مسكين غلې پلې، د ډيري بيوسي او مايوسي په حال كې حيران دريان گوري.

لكه د نورو په څير، د دغې صحنې ليدلو زه هم په چرت كې كړم. له دغه ځوان سره مې د همدردۍ ترڅنگ ځينې لا جوابه پوښتنې په ذهن كې په تيندكونو شوي؛ آيا دا سندرغاړې د هغه آدم (ع) لمسی نه دی چې الله تعالی په عرش كې ملائكو ته امر وكړ چې دغه ختین مخلوق ته د تعظيم سجده وكړي؟ آيا دغه ځوان هم د دې گني گوني د خلكو غوندي د انساني كرامت خاوند او د درناوي مستحق نه دی؟ آيا دغه ځوان هم د كلمې خاوند، د رسول الله امتي او د همدې خاورې پيداوار نه دی؟ آيا د اسلام په لومړني زرين پړاو كې سندرغاړو ته سزا ورکړل شوي او آلات يې مات شوي يا سوځول شويدي؟ آيا د سندرو د ويلو او غږولو گناه، د درواغو ويلو او غيبت كولو څخه هم غټه ده؟ په داسې حال كې چې د كذب كلمه ۲۵۱ كرتنه په قران كريم كې راغلي او د ټولو گناهونو مور گڼل شوی، خو بيا هم څوك د دروغجن گريوان ته لاس نه اچوي.

قدرمنو لوستونكو! زه (ملكزی) د مسلك له پلوه د تاريخ او ژورناليزم د ډيپارټمنټ شاگرد يم او په هيڅ ډول دا حق او جرئت نه لرم چې ووايم: موسيقي حلاله ده كه حرامه؟ ولي هڅه به وكړم چې د اسلامي نړۍ د ځينو پيژندل شوو ديني عالمانو او څيړونكو فتواوې ستاسې مخته كيرم. په اسلام كې د لومړني تاريخي مسجد القباء امام، ډاكټر صالح المغامسي د ۲۰۱۶م كال د جون په ديارلسمې د دې ټلويزيون له لارې په خپل پروگرام كې داسې وايي: (د قران كريم په هيڅ آيت كې د موسيقي او د هغې د غږونكي په اړه، هيڅ آيت نه شته او د لقمان د سورت په شپږم آيت كې « لَهْوُ الْحَدِيثِ » د اوتو بوټو او بابيزو خبرو معنا لري. د صحيح بخاري په حديث كې « الْمَعَازِفِ » د موسيقي د آلاتو په معنا ده چې يقينا حلال گڼل يې حرام دي).

د قطر د شريعاتو د پوهنځي رئيس او د الازهر نامتو پوهاند، ډاكټر يوسف القرضاوي چې د فقهي او شريعت په برخه كې يې له اويا څخه زيات كتابونه ليكلي، د الجزيرې له ټلويزيون سره د ۲۰۱۸م كال د جون په ۲۹ د يوې مباحثې په ترڅ كې په گوته كړه چې: (د سندرو د حرمت او نهې په اړه كوم څرگند او صحيح نص/ متن نه شته. ولي زه دا نه وايم چې گوندي موسيقي ټوله حلاله ده او يا هغه ټوله حرامه ده. هغه څوك چې موسيقي حرامه بولي، نو گمان نه كيري چې دوي به موسيقي له قتل، زنا، شرابو، سود، د يتيم د مال خوړلو او په پاك لمنو ښځو باندې د ناروا تور لگولو په كچه كبيره گناه وگڼي). په عين حال كې د مسجد الحرام پخواني امام، الشيخ عادل الكلبناني چې نن سبا د فلمونو او ډرامو په تجارتي اعلانونو كې برخه اخلي، يو دوه گامه وړاندې تللي او موسيقي سوچه مباحه او حلاله گڼي. مگر د سعودي عربستان وفات شوې غټ مفتي، عبدالله بن باز او د ديو بند د مهمې مدرسې مشران په دې باور دي چې د موسيقي اوسنۍ بڼه حرامه ده.

له بله پلوه، د الجزيرې نړيوالې شبكې د ۲۰۲۲م كال د جنورۍ په دوه ويشتمې نيټې د « امام مالك په ځوانۍ كې موسيقي غږوله » تر عنوان لاندې د محمد الصياد يوه اوږده څيړنه خپره كړېده. دغه تحقيق د ابن حجر العسقلاني د «الإصابة في تمييز الصحابة» د مشهور كتاب په روايت ليكي چې د حضرت محمد (ص) په ژوند په مدينې منورې

د پاڼو شميره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همكاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه كړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليكنې د ليكنيزي بڼې پاڼوالي د ليكوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليكنه له راليرولو مخكې په خير و لولئ

کې څلور چمپه وهونکې ښځې اوسیدې چې اسماء، حمامه، ارنب او جميله نومېدلې. همدغه څېرته د فتح القدير د مؤلف، امام شوکاني په حواله کاري: (عبد الله بن زبير چې د حضرت ابوبکر الصديق لمسي او د حضرت عائشي د خور اسماء زوی دی، يوه جاريه (وینزه) درلوده چې هغې به خپل بادار ته عود «عربي رباب» غږولو. همدغه امام بل ځای وايي چې حضرت عبد الله بن جعفر بن ابي طالب، څوک چې د حضرت پيغمبر صيب او حضرت علي صيب د سکه کاکا زوی دی؛ خادمه لرله او هغې به حضرت عبد الله ته د رباب سره اشعار هم زمزمه کول).

ياده څېرته ليکي: (امام مالک بن انس چې د امام ابوحنيفه ملگری او د حديثو د ډير منلي کتاب «الموطأ» مؤلف دی؛ په کوچنيوالي کې موسيقي زده کوله خو د خپلې مور په مشورې يې قران کریم حفظ او حديثو او فقهې ته مخه کړه. د خپل مذهب دغه ستر محدث چې د حجاز په امام هم يادېږي، په مدينې منورې کې زيږيدلی، همدلته ستر شوی او پلار يې تابعي دی. الصياد وايي: له دې څخه څرگنديږي چې د حضرت محمد (ص) په دغه مبارک ښار او د اصحابو او تابعينو رضي الله عنهم په منځ کې، د موسيقي آلات موجود وو او خلکو يو خپل يا بل خپل موسيقي زده کوله او غږوله).

د سندرو ويل، اوريدل او د والتاين لمانځل، د عقيدې په ځای د دين عبادتې اړخ دی او د گناه مسئوليت يې هم فردي دی. د الله تعالی په سپيڅلي کتاب کې د غيبت، گنځپې، رشوت او راز راز ناورو اخلاقي فسادونو يادونه شوی، خو د موسيقي نوم او يادونه نشته. ښايي زموږ يوه فکري او ټولنيزه ستونزه دا وي چې کله دين د کلتور په تله تلو او کله رواجونو ته د دين چين ور اغوندو. څومره به غوره وي که موږ هر انسان ته د اشرف المخلوقات په سترگه وگورو؛ د رتلو په ځای د درناوي کلچر عام کړو او عبادت د واکمن نظام يا دوزخ څخه د ډار په ځای، له خالق او د هغه د مخلوق سره د مينې په خاطر وکړو !!

د ليکوال نورې ليکنې او وډيوگانې د هغه په فيسبوک، يوټيوب چينل او گوگل کې په دې پته کتلاي او لوستلاي شئ:

Wali Malakzay